

біології й медицини. — 2020. — Вип. 2 (156). — С. 198–201. DOI 10.29254/2077-4214-2020-2-156-198-201

3. Дерезюк А.В. Деякі аспекти сучасної педагогіки медичної освіти / А.В. Дерезюк // Медична освіта. — 2015.— № 3. — С. 26–28.

4. Симуляційне навчання як інструмент інтерактивних технологій методик викладання фундаментальних дисциплін / В.О. Макаров, В.М. Петюніна, О.О. Завада, О.С. Каліненко // Симуляційне навчання в системі підготовки медичних кадрів: матеріали І навч.-метод. конф., Харків, 30 листопада 2016 р. / ХНМУ. — Х., 2016. — С. 90–93.

СИМУЛЯЦІЙНА МЕДИЦИНА — МОТИВАЦІЙНА СКЛАДОВА ПРИ ВИБОРІ МАЙБУТНЬОГО ФАХУ

Кондратова А.С., Шумко Г.І.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Важливим чинником у становленні студента-медика в ролі кваліфікованого спеціаліста відіграє попередня мотивація, яка супроводжує його впродовж усієї навчальної діяльності та позитивно впливає на успішність. Становлення стійкого мотивування в саморозвитку формує зорієнтованість студента в потребі постійно вдосконалюватися в процесі безперервної професійної освіти [2].

Симуляційна медицина є саме тією галуззю, яка не лише здатна зацікавити студента та сприяти досконалій практичній підготовці, а й має здатність відображатися на мотиваційних здібностях у подальшому саморозвитку.

Розвиток фахового мотивування студента є важливим чинником його конкурентоспроможності на ринку праці, адже відомо, що змотивований студент, який не має розвинутих здібностей, здатен досягти більшого, ніж здібний студент без мотивації, а це, так само, потребує нової методики підготовки фахівців. Саме така методика притаманна симуляційній медицині [3]. Це повністю новий, практично орієнтований підхід до медичної освіти; студенти максимально реалістично опрацьовують клінічні навички та ситуації, підтримуючи тісний зв'язок між теорією та практикою [1].

У ХХІ ст. у кар'єрі лікаря-практика головними вимогами є здатність здобувати нові знання та навички самостійно, а також застосовувати їх на практиці. Сюди ж можна віднести здатність медичного персоналу нести відповідальність за результати своєї лікувальної роботи. Тому, у студентському віці є необхідною систематична та наполеглива мотиваційна

робота — надання обраному фаху важливого місця в житті, розуміння його необхідності, зацікавленість та захопленість у ньому. Саме для цього рекомендують молодим спеціалістам та студентам створювати професійну доміную в власній свідомості [4].

Важливо, щоби студент міг відчувати себе суб'єктом професійної діяльності й тоді мотивація допоможе йому втілити найбільші пізнавальні потреби. Цими факторами наділена симуляційна медицина, що допомагає усвідомити себе невід'ємною частиною медичної спільноти, а також паралельно задовольняє потреби в теоретичних, практичних навичках, у спілкуванні із соціумом, надає психологічну підтримку [1]. Симуляційні тренінги надають інформативні ресурси, допомагають налагодити командну роботу, формують уявлення про спілкування з пацієнтами та колегіальні відносини.

Основну тріаду професійної мотивації складають такі чинники як інтерес або зацікавленість, самооцінка власних умінь та обов'язок перед суспільством та самим собою. Зацікавленість у процесі сприяє покращенню концентраційних можливостей студента, збільшує соціальну активність і як наслідок, має ефективний вплив на мотивацію й навчання відповідно [2].

Коли студент усвідомлює користь для суспільства від власної участі в процесі надання допомоги, формується зворотній зв'язок між професійною доміную та самопохвалою, гордістю та радістю за себе. Студент-медик починає переймати на себе всі переживання і відповідальність, стає готовим долати будь-які фізичні і психологічні труднощі, відчуває обов'язок перед суспільством, вірить у себе і свої сили. Симуляційні тренінги в медицині формують у студентів уявлення про себе, як про успішного фахівця, який є емоційно та фізично готовим до надання допомоги. Відбувається штучне створення певної життєвої та медичної ситуації, при якій студенту надається змога відчувати, що таке нести відповідальність за чуже життя, маючи можливість застосувати свої знання та допомогти [4].

Отже, професійна мотивація є вагомим фактором успішної реалізації висококваліфікованих фахівців, а в студента-медика є сукупністю цілей та потреб, бажань і знань, стійкості і витривалості, що підштовхують до активного процесу навчання та сумлінного ставлення до професії. А така галузь як симуляційна медицина, дає змогу підготувати компетентного у власній справі фахівця, готового в будь-який момент застосувати свої знання й навички на практиці.

Список використаних джерел

1. Артьоменко В. В. Роль симуляційного навчання в підвищенні якості медичної допомоги // Журнал управління закладом охорони здоров'я: Консультаційно-довідкове видання. -2007–2014. — № 12. — С. 40–48
2. Вієвська М. Красовська Л. Формування мотивації фахівця до безперервної професійної освіти // Вища школа. — 2011. — С. 75–82.
3. Пінська О. Професійна мотивація як засіб підвищення ефективності навчальної діяльності студентів / О. Пінська // Проблеми трудової і професійної підготовки. — 2009. — С. 111–115.
4. Rodgers D. L., Securro S. Jr., R. Pauley D. Simulation in Healthcare // Journal of the Society for Simulation in Healthcare. — 2009. — Vol. 4, N 4. — P. 200–206.

СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ — ЦЕ ЯКІСТЬ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Коробко Л.Р., Невгадовська П.М., Маркович О.В., Чижин Б.З.

КЗВО «Рівненська медична академія», м. Рівне

«До вершин мудрості ведуть нас три шляхи: шлях роздумів-найблагодійніший, шлях імітації- доступніший за всіх інших і гіркий шлях — на власних помилках» Конфуцій, V століття д.н.е.[1].

Не є дивним, що свої роздуми ми розпочали словами відомого мислителя, філософа. Адже в умовах сьогодення симуляційне навчання є важливим інструментом медичної освіти, підготовки висококваліфікованих фахівців у галузі охорони здоров'я. Симуляційне навчання в медицині — це попередження, підготовка та практика [2].

Симуляція включає заходи, спрямовані на вироблення практичних навичок, алгоритмів їхнього виконання, уникнення помилок у процесі надання медичної допомоги [3]. Вона заснована на реалістичному моделюванні, імітації клінічної ситуації або окремо взятої фізіологічної системи, для чого можуть використовуватися біологічні, механічні, електронні та віртуальні (комп'ютерні) моделі. У медичній освіті з'явилися й широко впроваджуються різні фантоми, моделі, муляжі, тренажери, віртуальні симулятори та інші технічні засоби навчання, що дають змогу так чи інакше достовірно моделювати процеси, клінічні ситуації та інші аспекти професійної діяльності медичних працівників.

Не винятком впровадження симуляційного навчання є КЗВО «Рівненська медична академія» РОР, де здобувачі спеціальності 223